

ŠOLSKO GLASILO OŠ KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA ŠOŠTANJ

letnik 1, številka 2

V 2. številki šolskega glasila OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj objavljamo naše športne uspehe, dosežke na državnem nivoju, ter številna likovna in literarna dela naših učencev. V šolskem letu 2015 / 2016 smo dosegli veliko in na to smo lahko ponosni.

Že Tone Pavček je zapisal kaj je sreča in letošnje šolsko leto bomo zaključili z vedenjem, da smo delo res dobro opravili.

Tone Pavček - Sreča

Sreča ni v glavi in ne v daljavi,
ne pod palcem skrit zaklad.
Sreča je, ko se delo dobro opravi.
In ko imaš nekoga rad.

Vabljeni k zanimivemu branju!

mentorica šolske skupnosti,

Ana Velički, prof.

ZGODILO SE JE...

V tej rubriki vam predstavljamo, kaj lepega smo v tem šolskem letu doživeli.

OBISK SLOVENSKE NORDIJSKE REPREZENTANCE

23.3.2016 je našo šolo obiskala slovenska nordijska reprezentanca. Čeprav je bil obisk kratek nam bo snidenje s svetovnim prvakom, Petrom Prevcom, ostalo za vedno v spominu. Kdo ve, kdaj bomo imeli spet priložnost stati ob takšni legendi!

BITI ŠPORTNIK JE MNOGO VEČ KOT LE ZMAGOVATI

Smo športna šola. Smo športniki.

To šolsko leto smo bili na športnem področju še posebej uspešni, saj smo osvojili kar 3 naslove državnega prvaka. Zelo uspešni smo bili v atletiki ekipno, atletiki posamično, krosu, judu, odbojki in odbojki na mivki.

Učenci so se uvrstili na ekipno državno finale v atletiki, osvojili do sedaj rekordno število točk in zasedli 5. mesto v državi.

Sodelovali smo tudi na državnem finalu v krosu, kjer je **Tomaž TURINEK** osvojil 3. mesto v državi.

Z dobrim rezultatom na področnem tekmovanju v atletiki posamično, si je 6 naših učencev: **TURINEK Tomaž, GORŠEK Neli, TERČEK Tim, PIRNAT Klara, DOBRILA Timotej in TURINEK Sebastjan** priborilo uvrstitev na POSAMIČNO DRŽAVNO FINALE V ATLETIKI, ki je bilo 8. 6. 2016 v Kopru. **TERČEK Tim** je osvojil 21. mesto v državi v teku na 300 m starejši učenci, **DOBRILA Timotej** 18. mesto in **TURINEK Sebastjan** 16. mesto v teku na 600 m mlajši dečki, **PIRNAT Klara** 15. mesto v teku na 300 m starejše deklice, **GORŠEK Neli** 10. mesto v skoku v višino in imamo tudi državnega prvaka z zlato medaljo v teku na 300 m mlajši dečki, ki je v Kopru tekel tudi svoj osebni rekord, to je **TURINEK Tomaž**.

V Kopru pa je bilo ta dan tudi državno tekmovanje v judu, naša šola je imela tudi tam svojega predstavnika, **Miha CIGLAR** iz 8. c je osvojil odlično 3. mesto v državi in bronasto medaljo.

Sanjski, skoraj neverjetni uspeh so letos osvojile naše odbojkarice, septembra so v Ankaranu najprej **Brina STROPNIK, Neli GORŠEK, Ela MEDVED, Ana ŽIGON in Lara LESJAK** osvojile naslov državnih prvakinj v odbojki na mivki. 20. aprila 2016 pa so učenke naše šole v sestavi **Brina STROPNIK, Pika KRETIČ, Hanna KARIĆ, Neli GORŠEK, Ela MEDVED, Ana ŽIGON, Pia BRUSNJAK, Teja SPITAL, Lidija PODVRATNIK in Lucija MENIH** v Šoštanju, na državnem finalu v odbojki za starejše učenke, v organizaciji naše šole, osvojile še naslov državnih prvakinj v odbojki. Res izjemen uspeh naših odbojkaric.

Zaključili pa smo tudi tekmovanje za VZORNEGA ŠPORTNIKA IN ŠPORTNICO ŠOLE:
NAZIV VZORNE ŠPORTNICE ŠOLE je osvojila NELI GORŠEK
NAZIV VZORNEGA ŠPORTNIKA ŠOLE je osvojil TOMAŽ TURINEK

AKTIV ŠPORTNIH PEDAGOGOVI

OSVOJITEV NASLOVA DRŽAVNIH PRVAKINJ V ODBOJKI NA MIVKI IN DRŽAVNIH PRVAKINJ V ODBOJKI ZA STAREJŠE DEKLICE

20. 4. 2016 je na naši šoli potekalo državno prvenstvo v odbojki za starejše deklice. Naše učenke pa so finale osvojile in tako postale državne prvakinje. Ekipo so sestavljale: Pia Brusnjak, Neli Goršek, Hanna Karič, Pika Kretič, Ela Medved, Teja Spital, Brina Stropnik, Lucija Menih, Lidija Podvratnik, Ana Žigon. Brina Stropnik pa je prejela še nagrado za najboljšo igralko prvenstva. Bravo punce!

Atletika

imamo državnega prvaka z zlato medaljo v teku na 300 m mlajši dečki, ki je v Kopru tekel tudi svoj osebni rekord, to je **TURINEK Tomaž**.

Otroška olimpijada

Šolsko plesno finale

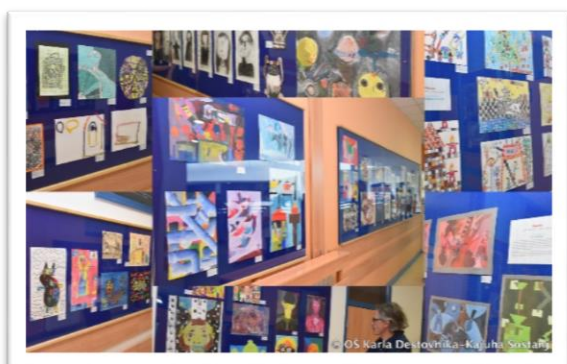

Ekvipni kros (Tomaž Turinek, 3. mesto v državi)

Šolsko državno prvenstvo v judu (Miha Cesar, 3. mesto)

48. RAZSTAVA LIKOVNI SVET OTROK 2016

48. razstava Likovni svet otrok 2016

"Igra oblik" je bil naslov teme letošnjega likovnega natečaja. V snovanje idej je učitelje, vzgojitelje oz. mentorje vodil kratek zapis v razpisu, ki daje poudarek na obliko, kot osnovno značilnost predmetov. In kadar se likovno izražamo, ustvarjamo oblike.

Na razpis je prispelo 2438 likovnih del predšolskih otrok in učencev iz 78 vrtcev, šol in zavodov. Strokovna komisija je za razstavo izbrala 345 likovnih del, podelila pet enakovrednih nagrad in pet pohval mentorjem posameznih šol.

Likovni svet otrok ni samo razstava, temveč didaktična, tematska, izrazna in bogata učilnica za vsakogar, ki se želi notranje obogatiti. Ob razstavljenih delih se zrcali sproščena ustvarjalnost otrok in ob tem tudi strokovno in pedagoško delo mentorjev. Razstava Likovni svet otrok je javen pregled dosežkov in uspehov pri predmetu likovna umetnost in je za otroke, katerih dela so razstavljena, tudi javni nastop. Razstava in katalog, ki spremlja tudi letošnjo razstavo, se predstavljata celovito, tako v izboru likovnih področij kot tudi v zastopanosti otrok različnih starostnih stopenj.

Otvoritev razstave je bila v četrtek, 26. maja 2016, ob 18. uri v prostorih Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj. Razstava bo na ogled do sredine meseca marca 2017.

Mija Žagar, prof.

DOBITNIKI ZLATIH PRIZNANJ NA DRŽAVNEM NIVOJU V ŠOLSLEM LETU
2015/2016

angleščina	Lara Zager
kemija - Preglovo priznanje	Anamarija Mežnar - <u>državna prvakinja</u> Metod Mazej - <u>državni podprvak</u> Hana Marija Žibert
logika	Anamarija Mežnar
matematika	Anamarija Mežnar
fizika - Stefanovo priznanje	Jure Majcen - <u>5. mesto v državi</u>
alergijski bolniki	Miha Cesar in Tjaš Paradiž, Neja Dobelšek, Ajda Lebar, Teja Ružič, Hana Marija Žibert, Polona Mežnar, Tim Jevšenak in Aleš Prosenjak
državno planinsko orientacijsko tekmovanje	Aljaž Rogelšek, Tilen Rotovnik, Jan Novak, Blaž Pusovnik, Boštjan Reberšak
Tekmovanje za čiste zobe ob zdravi prehrani osnovnih šol Republike Slovenije	1. mesto 5. c in 2. a, 3. mesto 5. d

VALETA 2016

Vse poti je treba na novo začeti,
stare poglavje v življenju zapreti.
Novim ciljem naproti hitimo,
a najprej se še od starih poslovimo.

(Brina in Pika, 9. razred)

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

© OŠ Karla Trostrovnika-Kaju na Ščitarji

PLES MUCA COPATARICA

Ples je vrsta izražanja, umetnosti in zabave.

Ples je govornica telesa, ki se izraža skozi ritem glasbe

in lahko predstavlja stil človekovega življenja,

kajti z vsakim gibom se v človekovi duši ustvarja zadovoljstvo.

Takšnega zadovoljstva smo bili v letošnjem šolskem letu deležni vsi drugošolci, ki radi plešemo. Gibalno smo se izražali pri interesni dejavnosti PLES in v mesecih prijetnega, sproščenega druženja ustvarili plesno zgodbo Muca Copatarica v sodelovanju z Mladinskim pevskim zborom, pod vodstvom Metke Berk.

V juniju smo se z njo predstavili učencem in učiteljicam 1. triade. Da imamo ples radi in svojo ljubezen do njega pa smo želeli pokazati tudi svojim staršem, sestram, bratcem, babicam, dedkom, ... in vsem, ki so se odzvali našemu povabilu. Zaplesali smo jim in prenesli delček ljubezni do plesa tudi na njih.

Sejali smo ljubezen in v nas je zraslo veselje. Takšni odhajamo novim dogodivščinam naproti.

Plesalci z mentoricama Polono in Petro.

KOLESARSKI IZPIT - 5. RAZRED

(vir: www.kolesar.info)

V ponedeljek, 13. 6. smo z razredom delali kolesarski izpit. Nekaj časa smo hodili in nato prišli na start in se samozavestno odpeljali. Proga je bila zahtevna, a smo jo vsi uspešno opravili. Ta dogodek je bil poučen, zanimiv in zabaven. Vsi smo ponosni, da smo opravili kolesarski izpit.

Hana, 5. a

KOLESARSKI IZPIT

NEKAJ DNI PRED IZPITOM NAM JE UČITELJICA RAZLOŽILA POTEK. BILA SEM VZNEMERJENA IN KOMAJ SEM ČAKALA TA DAN TOREJ PONEDELJEK. Z ATIJU SVA V NEDELJO DOBRO PREGLEDALA KOLO DUDI LUČI SVA NAMESTILA. NASLEDNJO JUTRO ME JE MAMI ZBUDILA IN VSE PRIPRAVILA. KOLO JE ŽE BILO V AVTOMOBILU. KO SVA PRISPELA ME JE V KOLESARNICI PRIČAKALA NEJA. POKAZALA MI JE SVOJE KOLO. KER PA JE MALO DEŽEVALO MI JE POSODILA VREČKO, DA MOJ SEDEŽ NEBI BIL MOKER. KO SEM ZAKLENILA KOLO SEM SE ODPRAVILA V RAZRET. TAM SMO TUDI DOBILI NAVODILA. POZNEJE SMO ODŠLI V KOLESARNICO IN DOBILI BREZROKAVNIKE S ŠTEVILKAMI, DA SO NAS PROMETNIKI LOČEVALI. IZ KOLESARNICE SMO SE OB KOLESU ODPRAVILI NARAVNOST NA START-ZAČETEK. SPRVA ME JE BILO MALCE STRAH. NA KRIŽIŠČU PA ME JE GOSPOT IZ AVTOŠOLE OPOLNIL DA SE NESME NIČESAR BATI IN NAENKRAT JE BILO VSE LAŽJE. KO SEM PRISPELA NA CILJ. PO KONČANI VOŽNJI SMO SE OB KOLESU ODPRAVILI DO KOLESARNICE. NEKAJ ČASA SMO BILI V RAZREDU NATO PA NAS JE GOSPA UČITELJICA POKLICALA NA PREGLED KOLES. EDINA POMANKLJIVOST NA MOJEM KOLESU JE BILA ZADNJE LUČ. A NIČ ZATO. KOLESARSKI IZPIT SMO ZAKLJUČILI V RAZREDU S POGOVORU O VOŽNJI. V KOLESARNICI SEM PRIČAKALA MAMO. KO JE PRISPELA SVA NALOŽILI KOLO IN ODŠLI DOMOV. NASLEDNJI DAN SEM IZVEDELA DOBRO NOVICO IN TA SE GLASI:
OPRAVILA SEM KOLESARSKI IZPIT!

HANA PIREČNIK, 5. B

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA V LJUBLJANI - 4. RAZRED

V petek, smo si četrtošolci ogledali Slovenski šolski muzej.

Za uro lepomisja nam je vodič povedal kaj naj oblečemo in nas posedel, fante posebej in dekleta posebej. Nato smo čakali nekaj časa a kar naenkrat je nekaj počilo in vrata so se odprla in vstopila je gospodična učiteljica.

Začelo mi je razbijati srce, bal sem se, saj sem moral pokazati roke. Imel sem počekane in nisem ji znal razložiti, pa še sedel sem v prvi vrsti. Začeli smo pisati črke, ko je prišla gospodična učiteljica do mene in me pohvalila. Nekateri pa so pozabili da, je to pouk iz leta 1930, takrat pa so učiteljice klicali gospodična učiteljica ne gospa. Med njimi je bila tudi moja sošolka, zaradi tega je bila na oslu in se na pamet učila 9. šolsko postavo. Sošolec pa je zaradi packanja s črnilom moral klečati na koruzi.

Jaša Ježovnik, 4. a

Pri pouku lepomisja

Pred poukom smo se deklice oblekle v predpasnike, dečki pa v telovnike. Na roke smo si dali rokavnike. Ko smo vstopili v razred, me je bilo strah. Sedla sem v drugo klop. Počutila sem se kot babica v predpasniku. Ko je prišla učiteljica, smo vstali in učiteljico pozdravili tako, da smo ji rekli gospodična učiteljica. Nato nam je pogledala roke. Začela je z uro lepomisja. Spraševala nas je, katere rastline in živali se začnejo na določeno črko v abecedi. Na mizi je bil star nalivnik in črnilo. Učiteljica je na tablo

V petek smo se odpravili v Šolski muzej. Na urniku smo imeli uro lepomisja.

Ko smo se oblekli v telovnike in predpasnike je zazvonil zvonec. V razred je prišla učiteljica. Vstali smo in rekli: dober dan gospodična učiteljica. Lase smo morale imeti spete v čop, pisali smo s peresom in bilo je zelo težko. Zelo nas je bilo strah. Ves čas smo imeti roke za hrbtom. Fantje so sedeli v eni vrsti dekleta pa v drugi. Učiteljica nam je tudi predstavila črke. Zraven peresa smo imeli tudi pivnik za odvečno črnilo.

V muzeju mi je bilo zelo všeč, zato bi šla

napisala poševne črke, mi pa na liste. Ko se je ura končala, smo vstali in se poslovili od učiteljice. Hitro smo se preoblekli in odšli iz muzeja, v park Tivoli.

Bilo mi je zelo všeč, a bilo me je strah, ker nisem hotela na osla, kot moja sošolka in ne na koruzo, kot sošolec. Mislím, da bom še kdaj odšla tja.

Neža Medved, 4. a

V Slovenskem šolskem muzeju smo imeli učno uro lepopisja. Takšne učne ure so imeli naši dedki in babice okoli leta 1930.

Pred poukom smo se morali pripraviti nanj, saj so v starih časih veljala točno določena pravila. Punce smo si oblekle predpasnike, fantje pa telovnike. Vsi pa smo si na roko, s katero pišemo, naredi narokavnike. Potem nas je vodič posedel po klopeh. Na eni strani učilnice smo sedele punce, na drugi pa fantje. Preden pa je v razred stopila učiteljica, nam je povedal, da moramo vstati in ji reči: »Dober dan gospodična učiteljica!« Ko je zazvonil zvonec, je v razred vstopila učiteljica. Vsi smo vstali in jo lepo pozdravili, ona pa je odzdravila. Potem smo lahko sedli. Najprej se je predstavila. Povedala je, da zahteva red in disciplino. Njena pravila so bila jasna. Šla je od vsakega do vsakega in pogledala roke. Začela je pri puncah. Dobili smo učne liste, ki smo jih morali reševati z lesenim nalivnim peresom. Na učnih listih smo se najprej naučili male pisane črke i, n, m, e, o, a, r, s, p, l, potem pa velik pisan i. Pisala sem zelo počasi, da se nisem zmotila, pa tudi s peresom nisem bila navajena pisati. Na drugo stran smo morali napisati svoje ime. Za domačo

še enkrat.

Valentina Štrigl, 4. a

Bila sem pri uri lepopisja iz leta 1930.

Prišli smo v prostor kjer smo se oblekli, fantje v telovnik dekleta pa v predpasnike. Bili smo zelo smešni. Nato smo si naredi rokavnike in bili smo še bolj smešni. Ko smo prišli v razred smo sedli v stare klopi. Sedeli smo ločeno. Nato je prišla učiteljica. Pozdravili smo jo in ona nam je povedala pravila, ki smo se jih morali držati. Oblečena je bila v dolgo krilo, dolgo srajco z ovratnikom in lase je imela spete v figo. Nekateri fantje si niso znali zapreti gumbov na telovniku, zato so si jih morali še enkrat .Rekla jim je tudi, da naj se ostrižejo in da se dolgi lasje za fante ne spodobijo. Puncam pa je dejala naj si naredijo čop, ker jih bodo lasje motili pri pouku. Pogledala je tudi čistočo, ko pa je pogledala roke in je sošolka imela namazane nohte, jo je učiteljica vprašala kako ji je ime. Namesto gospodična jo je ogovorila gospa, kar se ne sme, ker učiteljice v tistih časih niso smele biti poročene in zato je tudi šla sedeti na osla. Nato smo se naučili devet črk, ker pa si je sošolec pero brisal v pivnik, kar pa ne bi smel, ker je učiteljica povedala, da se tega ne sme, je šel klečat na koruzo. Potem nam je naložila še domačo nalogo in tako je bilo šolske ure lepopisja iz leta 1930 konec. Bilo je zelo smešno, zato sem se celo uro lepopisja smejala.

Neža Rotovnik, 4. a

nalogo pa poved: «Imaš pero in papir.» S tem se je učna ura zaključila.

Bilo mi je zelo všeč, ker sem to učno uro doživela, vendar ne bi želela, da bi se morala tako učiti vsak dan. Zadovoljna sem bila, da si nisem prislužila kazni in bi morala klečati na koruzi ali pa sedeti na oslu.

Ula Švarc Klanfer, 4. a

Bili smo pri pouku lepopisja iz leta 1930. Morali smo si obleči telovnike neprijetnega vonja in punce so bile v predpasnikih. Na roke smo dali rokavnike.

Učiteljica je vstopila in vsi smo jo naenkrat pozdravili. Predstavila se nam je in rekla, da bo nadomeščala našo učiteljico za lepopisje. Sošolec je moral na koruzo, ker je obrisal pero v pivnik in sošolka na osla, ker je učiteljici rekla gospa. Rad bi šel še kdaj na kakšno takšno doživetje.

Teo Dvoršak

Pred poukom so si fantje nadeli telovnike, deklice pa predpasnike. Rokavniki so nam ščitili roko, s katero smo pisali. Sedli smo v klopi in čakali na zvonec.

Ko je zazvonil, smo vstali in pozdravili: Dobro jutro, gospodična učiteljica. Pri pouku smo se učili pisati črke. Učiteljica je preverila našo disciplino, če imamo roke čiste, urejene nohte, spete lase in natančno oblečena oblačila. Naučili smo se tudi držati pero. Sošolka je sedela na oslu, ker je dvakrat rekla gospa učiteljica, sošolec pa se je popacal z črnilom, zato je klečal na koruzi.

Po pouku smo odzdravili in odšla je. Pobrisali smo tablo in odšli iz razreda ter se preoblekli. Šli smo si tudi kupiti spominček.

Neja Golčman, 4. a

URA LEPOPISJA

Ura lepopisja se je začela tako, da nas je vodič pripeljal v manjšo učilnico v kateri smo se preoblekli v stare obleke. Dečki v telovnike deklice pa v predpasnike. Vsi pa smo na desnici morali nositi narokavnike.

Nato smo odšli v malo večjo učilnico kjer so se dečki posedli na eno stran učilnice, deklice pa na drugo. Sedeti smo morali z rokami na hrbtu. Zazvonil je zvonec in gospodična učiteljica je vstopila. Na začetku nam je gospodična učiteljica pregledala roke, če so čiste in brez nakita. Pregledala je tudi nohte, da niso bili predolgi. Nato se je začela ura lepopisa. Pisali smo s peresnikom, ki smo ga

pomakali v črnilnik. Pokazala nam je več črk in na vsako smo morali poiskati ime, žival ali rastlino. Nekateri so se tudi motili, zato so bili kaznovani. Kaznovana pa sta bila dva učenca. Oba zaradi iste napake. Namesto gospodična sta rekla gospa. Prvi je šel sedeti na oslovsko klop, drugi pa klečati na koruzo. Jezila pa se je tudi na levake, a jim je tokrat pogledala skozi prste. Zato pa jim je dala nalogo naj vsako črko v abecedi petdeset krat zapišejo z desnico. Ostali smo za nalogo morali prepisati stavek. Z učiteljico smo se poslovili in potem je odšla. Spet je prišel vodič in nas odpeljal nazaj v manjšo učilnico. Tam smo mu predali narokavnike in zložili oblačila.

Ampak kljub skoraj nevzdržni gospodični učiteljici smo se zabavali in doživeli nepozabno učno uro lepopisa iz starih časov.

Naja Rednak, 4. b

URA LEPOPISJA V ŠOLSLEM MUZEJU

Najprej smo prišli v predsobo, z rokami na hrbtu, v dveh ravnih vrstah ter se preoblekli.

Deklice smo si nadele predpasnike, dečki pa brezrokavnike. Vsak si je moral nadeti še narokavnik, da si pri pisanju ni umazal rok. Potem smo se v dveh vrstah, fantje posebej in punce posebej, z rokami na hrbtu odpravili v učilnico. Deklice in dečki smo se posedli vsak v svojo stran učilnice. Pridno smo počakali, da je učiteljica prišla v učilnico.

Ko je prišla, smo vsi na enkrat vstali in ji voščili dober dan. Preden se je začela ura lepopisja, nam je učiteljica vsakemu posebej pregledala roke. Pozorna je bila na to, da imamo kratke nohte in čiste roke. Nato se je ura lepopisja začela. Najprej smo se naučili pravilno držati peresnik. Začeli smo s črko i. Učiteljica je najprej pojasnila, kako se črka i napiše. Vsak je nato napisal tri črke i na svoj list. Ko smo vsi končali, nas je učiteljica vprašala, če kdo pozna kakšno ime na i. Ko je nekdo od nas vedel, je dvignil roko ter počakal, da ga učiteljica pokliče. Potem se je vstal in vedno začel stavek z gospodična učiteljica. Nekdo je večkrat zapored rekel gospa učiteljica. Za kazen je moral sestiti v oslovsko klop in se na pamet naučiti deveto pravilo. Ko se je naučil, ga je z nami delil na glas. Nadaljevali smo z naslednjo črko. Storili smo enako, kot s črko i. Učiteljica je nato vprašala, če kdo pozna kakšno žival na črko m. Nekateri smo zopet dvignili roko. Neki učenec je ponovno začel stavek z gospa učiteljica. Učiteljica mu je dovolila še enkrat poskusiti. Priložnosti pa ni dobro izkoristil, saj je ponovil svojo napako. Učiteljica ga je kriče poslala klečati na koruzo. Učenec je brez obotavljanja sprejel kazen. Bolečine je potihoma skrival in vseskozi molčal. Učna ura se je bližala h koncu in učiteljica nam je dala domačo nalogo. Čez nekaj trenutkov je zazvonil šolski zvonec. Gospodična učiteljica nam je razjasnila, da je konec šolske ure in da naj spoštljivo vstanemo in odzdravimo.

Učna ura nam ni bila preveč naklonjena. Spoznali smo kako naporno je bilo pri pouku leta 1930.

Teja Krk, 4. b

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA

V petek, 3.6.2016, smo si s šolo šli ogledat Slovenski šolski muzej. Zjutraj smo prišli v šolo in počakali, da so prišli avtobusi, ko so prišli, smo se usedli na avtobuse. Avtobusi so nas pripeljali v Ljubljano pred muzej. Prišli smo v muzej in ker smo bili trije razredi, se je moral 4.b deliti na pol. Deset jih je šlo k 4.a, deset pa k 4.c. Dobili smo dve skupini. Ena je šla na ogled razstave, druga pa je imela učno uro. Jaz sem imela najprej učno uro. Dobili smo uniforme in narokavnike. Ko smo prišli v učilnico, smo začeli z uro lepopisa. Učiteljica je bila stroga, dva pa sta dobila kazen. Po končani uri, smo šli na ogled razstave, 4.a pa je šel na učno uro. Vodič nam je razložil šolanje skozi preteklost. Začeli smo pri srednjem veku. Izvedeli smo veliko zanimivih stvari. Ko smo končali z ogledom, je 4.a že končal z učno uro. Nekateri smo imeli s sabo denar in smo si lahko kupili kakšen spominek. V trebuih nam je že močno krulilo, zato smo se odpravili pomalcat v park Tivoli.

To je bil najlepši izlet do zdaj in upam, da bom še imela možnost obiskati Slovenski šolski muzej.

Urša Sevcnikar, 4. b

OBISK JAME PEKEL - 5. RAZRED

GOZDNA UČNA POT (doživljajska pripoved)

Bil je deževen četrtek, ko smo se s sošolci odpravili na zaključni izlet v Šempeter.

Tako smo z dežniki hodili po gozdnih poteh in spoznavali nove stvari, zato smo temu rekli kar šola v naravi. Naša pot se je vzpenjala po mokrih drevesnih kameninah, zato je tam pa tam kdo skoraj padel v z vodo prepojeno zemljo. Kljub deževnemu dnevu smo se imeli lepo, saj smo spoznali veliko drevesnih bolezni, pa tudi škodljivce, kot je smrekov lubadar. Ko smo končali smo si privoščili pijačo in slastne sendviče. In odpravili smo se v jamo Pekel. V jami je bilo temno, a smo vseeno dobro videli. Naši telefoni so tako žareli od fotografiranja, da smo lahko videli tudi majhne jamske podrobnosti. Videli smo celo prave netopirje! Po nekaj časa hoje smo prispeli do stopnic, ki so se vzpenjale visoko v višino. In tako smo stopali po stopnicah, ki jim ni bilo videti konca. Ko smo prispeli vsi na vrh, so se vse luči ugasnile in zaslišali smo hudičev glas. Trajal je le nekaj sekund, nato pa utihnil in luči so se prižgale. Tako smo

nadaljevali pot, na katero so se na določenih točkah raztezali mogoč ni kapniki, stari ogromno tisočletij. Iz neke odprtine je sijala moč na svetloba, in ni minilo dosti časa, ko smo vsi ugotovili, da je to izhod iz jame Pekel. Ta sprehod je trajal dobrih trideset minut. Nekaj časa smo imeli, da smo kupili spominke, nato pa hitro na avtobus in v Rimsko nekropolo. Pot ni bila dolga. V parku, kjer so bile grobnice, nam je gospa predstavila grobnice in stare zgodbe. Tako smo hodili od grobnice do grobnice in spoznali pomen izklesanih podob. Po končani predstavitvi je bilo ekskurzije konec. Sedli smo na avtobus.

Vožnjo smo nadaljevali dokaj mirno in končno smo prispeli v šolo.

Dominika Rak, 5. d

JAMA PEKEL, RIMSKA NEKROPOLA IN GOZDNA UČNA POT

V četrtek, 9. 6. 2016, smo se petošolci zjutraj zbrali pred šolo. Počakali smo na avtobus, in se odpeljali na zaključno ekskurzijo v Šempeter.

Najprej smo si ogledali Rimsko nekropolo. Vodička nam je pokazala grobnice bogatejših Rimljanov. Na začetku poti nam je razložila, kako so arheologi odkrili najdbe. Najprej je tam tekla reka Savinja, ki je že od nekdaj veljala za muhasto reko, saj je rada prestopala bregove ob večjih deževjih. Nad današnjo je tekla cesta tik nad vodo. Ceste so vodile do Emone (Ljubljana), Celeie (Celje), Petovie (Ptuj) in drugih mest. Ob cesti so bila počivališča in grobnice. Zgodilo pa se je, da je Savinja prestopila bregove in tako preplavila tudi grobnice. Pokrovi so se odprli in žare so odplavale. Grobnice so bile v zemlji mnogo let. Vsaka ima zelo zanimivo zgodbo, o kateri pričajo reliefi na grobnicah bogatih Rimljanov.

Potem smo odšli v gozd. Gozdar, naš vodič, nam je povedal kako lovijo podlubnike, kako ustvarijo umetni gozd, kako ločijo divjad od divjačine, kako označijo najvišje vrhove... Bilo je zelo lepo, le dež nas je motil.

Na koncu je le prišla na vrsto Jama Pekel. Vodič nam je najprej razkazal vhod, nad katerim si z malo domišljije videl peklenška. Potem smo stopili noter. Hodili smo nad vodo. V jami je bilo sprva zelo hladno, a smo se navadili. Videli smo Planico, netopirja in Blejski grad. V jami smo morali počakati vodiča, ki je odšel na vhod in izklopil vse luči in spustil zvok hudičevega smeha. Povedal nam je še, da se je v preteklosti iz jame pozimi kadilo in ljudje so mislili, da je v jami peklo. Ogledali pa smo si tudi slap, ki je tekel v jamo.

Odšli smo na avtobus in se vrnili proti Šoštanju. Utrujeni, a veseli smo odšli domov.

Sara Aplinc, 5. b

JAMA PEKEL

V četrtek, 9.6. smo z razredom odšli v Jamo Pekel. Najprej so nas peljali po gozdni poti, nato smo končno prišli. Najprej nas je vodička popeljala do majhnih rakcev v vodi, potem smo po ozki poti hodili do stopnic, ki so nas vodile do čokoladne sobe. Med ogledom kapnikov je vodička vsak kapnik poimenovala po živalih. Po ogledu smo se odpočili in z avtobusom odpeljali domov. Ta dogodek mi bo za vedno ostal v spominu.

Hana, 5. a

TEHNIŠKI DAN - 4. B RAZRED

V torek, 14. 6. 2016 smo imeli tehniški dan. S seboj smo morali prinesiti malo ali veliko plastenko, peresnico, ravnilo in šestilo.

Prvo uro smo se dogovorili, kaj bomo izdelovali in kaj potrebujemo za izdelavo. Ogledali smo si tudi slike in videoposnetke. V v škatli za naravoslovje smo poiskali vsa potrebna gradiva, pripravili orodje in zaščitili delovni prostor. Drugo uro smo začeli izdelovati vodno kolo. Imeli smo težave, saj dve od treh naprav za rezanje stiropora niso delovale. Zato smo se morali prerivati na eni. Nekaj jih kolesa ni uspelo dokončati. Po drugi uri smo odšli na malico. Ko so reditelji odnesli malico, smo začeli z izdelavo vodnega hrama. Delali smo ga skoraj cel pouk. Učiteljica je na koncu dela še fotografirala vse izdelke. Pa so bili dokončani ali ne. Samo da so stali pokonci. Zadnjo uro smo preizkusili nekaj koles in preizkusili vodni hram učenke, ki ga je naredila najbolje. Pri nekaterih učencih se kolo ni hotelo zavrteti. Poiskati je bilo potrebno vzrok in ga odpraviti. Ob koncu dneva so učenci pojasnili, kaj jim je povzročalo največ težav, kaj bi pri ponovni izdelavi vodnega kolesa spremenili, kaj jim je dobro uspelo in razmišljali o tem, čemu so vodna kolesa služila nekoč in kje jih je moč videti še danes.

Ko je zvonilo smo se iz učilnice zapodili v OPB, varstvo vozačev, kosilo in domov.

Naja Rednak, 4. b

Karin Napotnik, 5. b

Sara Ajplinc, 5. b

EKSKURZIJA V GRAZ - Ausflug nach Graz

Bei den Wahlfächern Deutsch, Chemieexperimente und Ernährungsarten führen wir am 27. 5. 2016 endlich nach Graz. Wir hatten uns das ganze Jahr darauf gefreut und uns besonders in der deutschen Sprache vorbereitet.

Auch das Wetter half uns dabei, es war schon am Morgen wolkenlos und sehr warm. Die Fahrt mit dem Bus ging über Maribor zuerst nach Riegersburg, wo sich die berühmte Zotter Schokoladen-Manufaktur befindet. Schon der volle Parkplatz und ganz viele Leute deuteten darauf, dass diese Manufaktur sehr erfolgreich und berühmt ist. Zuerst versammelten wir uns in einem Saal, wo uns ein Beschäftigter der Firma sogar auch in slowenischer Sprache begrüßte und ansprach. Es war für uns eine große Überraschung. Danach folgte ein kurzer Film über Schokoladenproduktion. Besonders interessant war, dass das Unternehmen 100% auf Bio und Fairtrade setzt. Und was für vielfältige Schokoladensorten werden hier produziert. Endlich begann die spannende Verkostungstour durch das Schoko-Laden-Theater: wir erlebten live mit, wie Schokolade entsteht, von der Bohne bis zur Schokolade. Was für verschiedene Schokoladensorten und Formen gab es hier: bittere Rohkakaomasse, Bitterschokolade aus 100% Kakao, Nusschokolade, Schokolade aus Ziegen-, Schafs-, Kuhmilch, weiße Schokolade, Schokoladen mit Beimischungen von verschiedenen Früchten (Mango, Erdbeeren, Himbeeren, Aprikosen, Pistazien...), Chili Schokolade, Hanfschokolade... Das war ein grenzenloses Verwöhnen für alle Sinnen.

Unsere letzte Station war die Stadt Graz: eine schöne und interessante alte Stadt, durch die wir von unserem Reiseführer geführt wurden. Wir bewunderten den Hauptplatz mit vielen schönen Gebäuden, den Schloßburg von unten und gingen um die Murinsel herum zurück zum Hauptplatz, wo wir den Schatten mit leckerem Eis genoßen.

Unser Ausflug gefiel uns sehr.

die 9. Klasse

LITERARNI KOTIČEK

"Avtor mora pisati za mladino svoje generacije, za kritike naslednje generacije in za učitelje za vselej." *Francis Scott Fitzgerald*

Z LETEČO PREPROGO OKOLI SVETA

Na robu vasi sta živela revna mati in sin. Mati se je hudo prehladila. Sin bi ji rad pomagal, ampak ni vedel kako. Imel pa je letečo preprogo. Odločil se je, da bo šel okoli sveta in poiskal zdravilo za svojo bolno mater. Zjutraj se je poslovil do matere in ji obljubil, da ji prinese zdravilo.

Tako je letel po daljnih deželah in iskal zdravilo. Priletel je do jase. Tam je zagledal panj, ki ga je napadal medved. Čebele so ga prosile, naj jim pomaga in jim je. Medved je obljubil, da se bo maščeval. Čebele so fantu podarile čarobno puščico. Ta puščica je imela moč, da je ustrelila, kamorkoli si hotel in se je vedno vrnila. Zahvalil se jim je in odšel naprej. Prišel je do jase, na kateri je bila kača, ki je lovila miško. Fant ji je pomagal. V zameno mu je miška podarila ključ do mavrice. Kača je obljubila, da se bo maščevala. Fant je priletel do tretje jase, tam je videl srnico in volka. Rešil je srnico, ker mu ta ni imela kaj dati, jo je vprašal, če ve za zdravilo. Srnica mu je povedala, da ima to zdravilo le Jagababa. Ni pa vedel, da je Jagababa v resnici medved, kača in volk, ki so obljubili maščevanje. Jagababa mu je dela tri izzive. Naj ujame najhitrejšega zajca, prinese rožo iz vrha Steklene gore in kot zadnjega, naj da letečo preprogo Jagababi. Opravil je vse izzive. Jagababa je bila razočarana, ampak obljubo je morala držati. Zdaj ko je fant imel zdravilo, ni vedel, kako naj pride domov. Spomnil se je na ključ. Prijel ga je in si zaželel, da bi bil doma. Pojavila se je ja mavrica in ga odpeljala domov.

Zdravilo je izročil materi. V trenutku, ko ga je zaužila, je ozdravela. Ampak skrbelo jo je, kje je leteča preproga. Fant ji je povedal, da jo je zamenjal za zdravilo. Povedal ji je tudi, da ima druge čudežne predmete. Mati je bila zadovoljna. S sinom nista nikoli več stradala, saj sta imela puščico, šla sta lahko kamorkoli sta želela. To je bil torej srečen konec za mater in sina ter živali, saj jih Jagababa ni nikoli več nadlegovala.

Maja Potočan, 6. B

PESNIŠKI KOTIČEK

At Easter we colour eggs.
Rabbits bring them in their bags.
At night they bring eggs to you,
and add chocolate too.
And all the presents are for you.

Jaka Miklavčina, 6.b

Katja Kumer, 9. a

Valentine's day
This is a very special day,
all the sadness goes away.
This is a lovely day.
This is a story about love,
because it's never enough.
Love is endless.

Vida Volk, 6.b

UMETNIŠKI KOTIČEK

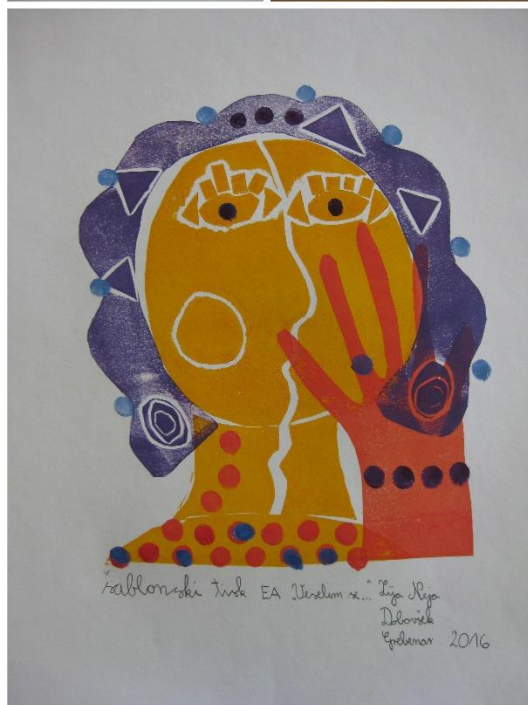
"Namen umetnosti je, da izpere vsakodnevni prah iz naših duš."
(Pablo Picasso)

Likovna dela

Jana Stergar, 5. d
Dominika Rak, 5. d

Tjaša Todić, 5. d

Lija Neja Dobovšek
Grebenar, 5. d

Jana Stergar, 5. d
Lara Stergar, 5. d

Živa Brvar, 6. c

Blaž Pusovnik, 6. c

GLINENI IZDELKI

Livia Štakne, 5. b

Anja Kosi, 5. c

Nina Nahtigal, 5. b

Neža Flis, 5. c

Špela Neža Plešnik,
8. b

Žan Lenko, 8. b

Lea Balant, 8. b

Anja Reberšak, 8. b

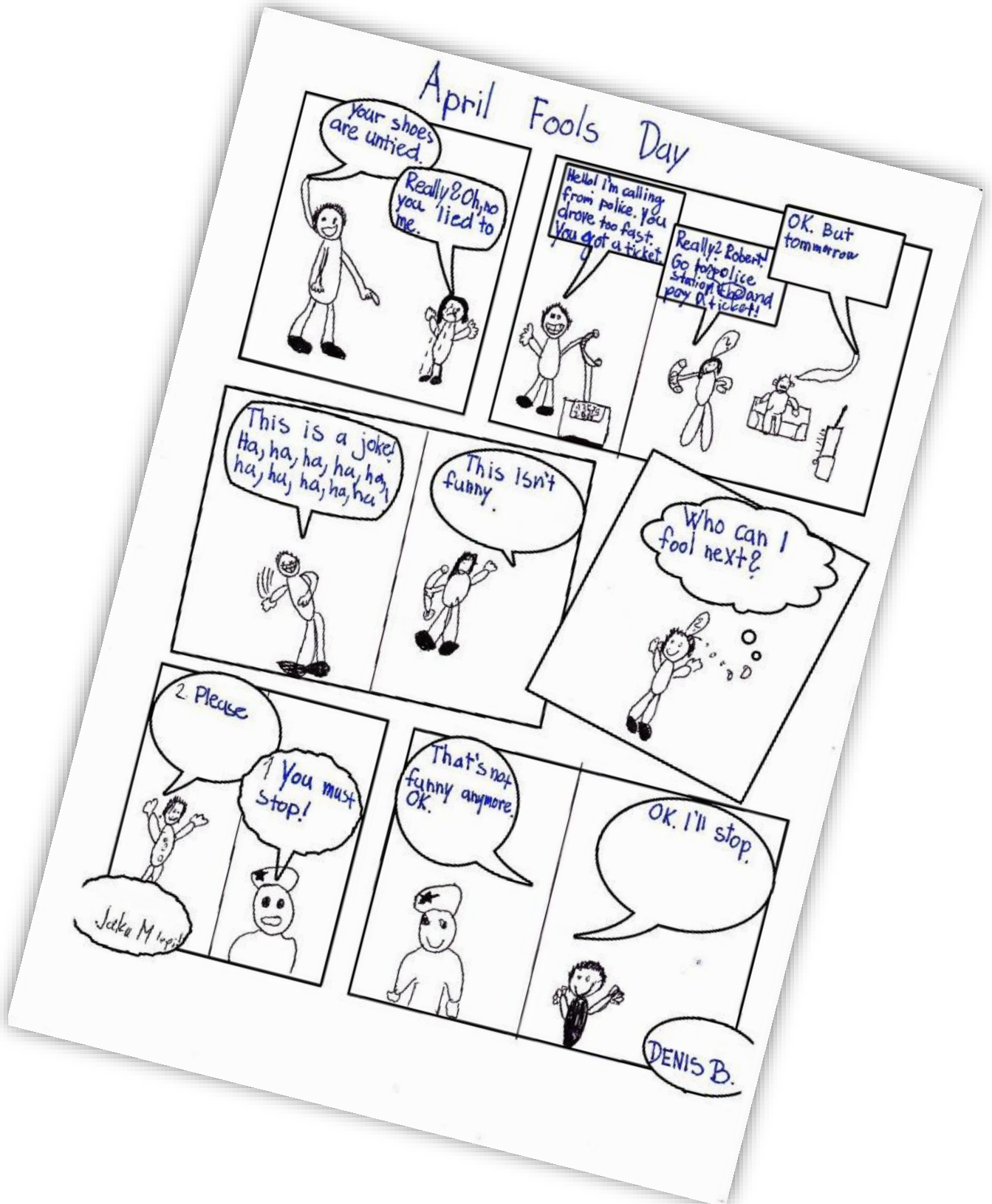
Anamarija Mežnar, 9. d

Laura Lina Konec, 9. c

ZABAVNI KOTIČEK

"Kaj je izgubljen dan? Dan, ko se nisi nasmejal." Phil Bosmans

ZALA KATAMEC 6.B

